

Slavnost Seslání Ducha svatého – rok B (2024)

1. čtení – Sk 2,1-11

Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přizene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to všichni Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a lybijského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

Mezizpěv – Žl 104,1ab+24ac.29bc-30.31+34

Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země!

Nebo: *Aleluja.*

Veleb, duše má, Hospodina!
Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký!
Jak četná jsou tvá díla, Hospodine!
Země je plná tvého tvorstva.

Hynou, když vezmeš jim život,
a vracejí se do svého prachu.
Když sešleš svého ducha, jsou stvořeni,
a obnovuješ tvář země.

Necht' věčně trvá Hospodinova sláva,
ať se Hospodin těší ze svého díla!
Kéž se mu líbí má píseň:
má radost bude v Hospodinu.

2. čtení – Gal 5,16-25

Ovoce Ducha.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galat'anům.

(Bratři!) Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží proti duchu, a duch zase proti tělu. Mezi nimi je vzájemný odpor, takže neděláte, co byste chtěli. Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem. K jakým skutkům vede tělo, je všeobecně známo. Je to: smilstvo, nečistota, chlípnost, modloslužba, čarodějnictví, nepřátelství, sváry, žárlivost, hněvy, ctižádost, nesvornost, stranicví, závist, opilství, hýření a jiné takové věci. Řekl jsem vám to už dříve a říkám to (ještě jednou): lidé, kteří takovéto věci dělají, nebudou mít podíl v Božím království. Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost. Proti takovým věcem se nestaví žádný zákon. Ti, kdo (náležejí) Kristu Ježíši, ukřižovali svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi. Protože Duch je naším životem, podle Ducha také jednejme!

Sekvence

Svatý Duchu, sestup k nám,
dej své světlo temnotám,
v jasů lásky nech nás žít.

Přijď se svými dary zas,
otče chudých, mezi nás,
přijď nám srdce potěšit.

Těšiteli, buď náš host,
žij nám v srdci pro radost,
pro klid, kterým oplýváš.

Po práci nech oddychnout,
osvěž naši zprahlou pouť,
setři slzy z našich řas.

Daruj šťastný plamen svůj
věrným srdcím, pamatuj
na nás, k nimž ses naklonil.

Bez tebe jsme na zemi
ubozí a ztracení,
kořist pro tmu, pro omyl.

Smyj z nás hříchy, stopy vin,
dej svou svěžest žíznivým,
vyhoj z bolestí a ran.

Zchladlým srdcím oheň dej,
z lhostejnosti pomáhej,
odved' ze scestí a chraň.

Ved' nás k ctnostem, nauč nás
dobrem naplňovat čas,
svými dary pomoz všem.

Uč nás, jak si zasloužit
šťastnou smrt. A dej nám žít
věčnou radost před Bohem.

Zpěv před evangeliem

Aleluja. Přijď, Duchu Svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky. Aleluja.

Evangelium – Jan 15,26-27; 16,12-15

Duch pravdy uvede vás do celé pravdy.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází od Otce, ten vydá o mně svědectví. Vy také vydávejte svědectví, protože jste se mnou od začátku. Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí.“

Homilie

Drazí bratři a sestry!

V liturgickém kalendáři slavíme 10. dní po oslavě Nanebevstoupení Páně, 50. dní po Zmrtvýchvstání Ježíše Krista, svátek Letnic. Je to památka na den, kdy se apoštolové opět shromáždili ve večeřadle a Panna Maria byla s nimi. Báli se jít ven. „Najednou se z nebe ozval zvuk, jako když se žene silný vítr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jako ohnivé jazyky, které se rozdělily, a na každém z nich spočinul jeden. A všichni byli naplněni Duchem svatým“ (Skutky 2,2-4). Od toho dne všichni beze strachu začali hlásat dobrou zprávu o Ježíši Kristu celému světu. Byl to Duch svatý, kdo jim dal moc naplnit toto velké poslání – přinášet Boží slovo všem národům a křtít je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Kdo je tedy Duch svatý? Už víme, že je to Bůh, třetí osoba Nejsvětější Trojice. Církev učí, že Duch svatý je láska, která je mezi Otcem a Synem. Ona – tato láska Otce a Syna – nás naplňuje, když jsme pokřtěni. Je to díky Duchu svatému, této božské lásce, že jsme schopni milovat Boha a své bližní. Duch svatý nám umožňuje a pomáhá plnit naše povinnosti a úkoly jako křesťanů, Kristových učedníků. Umožňuje nám žít lásku obecně.

A jaká jsou znamení Ducha svatého? Jsou to vítr a oheň. Tyto symboly nám ukazují sílu Ducha svatého. Vítr je neviditelná síla, ale skutečná... Oheň je očištná síla...

Duch svatý je neviditelná a mocná síla, která v nás přebývá a očišťuje nás od sobectví, aby nás připravila a naučila lásce.

Duch svatý má různá jména, která známe z Písma svatého, z Nového zákona: Duch pravdy, Utěšitel, Duch Boží, Duch milosti, Síla Nejvyššího, Dech Všemohoucího, Duch Páně. A jaké je Jeho poslání? On je Posvětitel – posvěcuje naše životy a naši práci; přebývá v nás jako dárce života a lásky; modlí se v nás, naplňuje nás Boží pravdou a vede nás k plné pravdě.

Duch svatý nám dává své dary. Jsou to Boží dary (milostí), přijímáme je zdarma, ale bez kterých bychom nemohli žít jako Boží děti, křesťané, Kristovi učedníci. A víme, že existuje 7. těchto darů: moudrost, rozum, rada, síla, umění, zbožnost a bázeň Boží.

Drazí bratři a sestry, Duch svatý je nám seslán, abychom žili v Jeho moci, abychom v Jeho moci mohli hlásat přítomnost Ježíše Krista v našem životě. Abychom mohli jako křesťané žít v moci Ducha svatého, aby lidé při pohledu na nás neříkali, že Ježíš Kristus je mrtvý, že Ježíš Kristus je jen historie, ale že žije, že Ježíš Kristus je náš Bůh a Pán, náš Spasitel. Právě to Duch svatý, sestupující na apoštoly ve večeradle s mimořádnou mocí, umožnil jim hlásání Ježíše Krista celému světu.

Proč my nemůžeme často hlásat Ježíše Krista, proč bojíme se svědčit o evangeliu? Protože nejsme možná přesvědčeni o tom, co jsme se naučili o Ježíši Kristu, možná nejsme přesvědčeni, že toto evangelium je jediná cesta která vede k lidskému štěstí. Už jsme zažili tolik okamžiků s evangeliem, se Slovem Božím. Bylo tolik mší svatých, kde se kázalo Slovo Boží. Ale změnil se náš život? Dělá evangelium tento život krásným? Ne smutným, nějak depresivním, ale krásným, i když přijdou kříže, když přijde těžká životní zkouška, když se zdá - jak se zdálo apoštolům - že je po všem, že se život a celý svět zhroutil?

Kde je Duch Boží, není místo pro strach! Duch svatý nám dává poznat a cítit, že jsme v Božích rukou: ať se děje cokoli, Jeho nekonečná láska nás neopouští. Vidíme to při pohledu na svědectví mučedníků, odvahu a statečnost věřících, nebojácnou horlivost misionářů, smělost hlasatelů Slova Božího a příklad všech svatých.

Nechme Ducha svatého „foukat“ do našich „lodních plachet“ a vést nás! Zbavme se strachu, odmítněme lidskou bázeň, svěřme Mu dnes sebe i své blízké. Volejme s vírou a nadějí: "Přijď, Duchu svatý!", "Sešli nám svého Ducha, Pane, a obnov tvář země!" Amen.